

Kecskeméti Fővárosi Kormányhivatal

POSTÁN ÉRKEZETT

5. P. 21.073/2014.

Dr. Kerecs Katalin
Kérdés

Alkotmánybíróság	
Ügyszám:	1015 Budapest Donáti utca 35-45.
Érkezett:	2016 JAN 11.
Példány:	2
Levelezési cím:	Alulírott

KECSKEMÉTI TÖRVÉNYSZÉK	
FŐLAJSTROM SZÁM KEZDŐIRÁPON:	041
Érkezett:	2015 DEC. 23
indítvány előterjesztése.	112
PÉLDÁNY:	FELZET: .....
MELLÉKLET:	KÖZTÜK: .....
FŐLAJSTROM SZÁM	50 21073/14.

Tárgy: Alkotmányjogi panasz

Tisztelt Alkotmánybíróság!

/mint indítványozó, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. szakasza által adott felhatalmazás alapján

Alkotmányjogi Panaszt

Terjesztek elő, a **Kecskeméti Törvényszék 5. P.21.073/2014/35.** számú valamint a **Szegedi Ítéletábrla Pf. I.20.200/2015/4.** számú ítélete vonatkozásában.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a fentebb hivatkozott számú ítéletekben foglalt bírói döntéseket semmisítse meg, alaptörvényellenességüket állapítsa meg, és utasítsa új eljárásra az eljárt bíróságokat. (Abtv. 52. szakasz (1b) bekezdés f.) pont)

Az Alkotmánybíróság hatáskörét és személyem jogosultságát az alkotmányjogi panasz indítvány előterjesztéséhez az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés d.) pontja továbbá az Abtv. 1. szakasza illetőleg az Abtv. 27. szakasza valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952 évi III törvény (továbbiakban: Pp.) 359./B. szakasz (1) bekezdése alapozza meg. (Abtv. 52. szakasz (1b) bekezdés a.) pont)

Kérem a T. Alkotmánybíróságot hogy szíveskedjen az Ebtv. 2. szakaszát és 7. szakasz (2) bekezdését, valamint a 15./A. szakasz (19 bekezdését továbbá 19. szakasz (1),(2) bekezdését vizsgálat tárgyává tenni. (Abtv. 52. szakasz (1b) bekezdés c.) pont)

Az Alaptörvény II. valamint XV. Cikke, valamint az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló 1950. évi Római Egyezmény (továbbiakban: Emberi Jogi Egyezmény) 14. Cikke és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 1. Cikke megsértését állítom. (Abtv. 52. szakasz (1b) bekezdés d.) pont)

I.)

Az egyenlő bánásmódról és esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV törvény (továbbiakban: Ebtv.) 8. szakasz szabályozza a személyek védett kategóriába sorolandó tulajdonságait. Az egyenlő bánásmód követelménye megsértése miatt indított polgári peres eljárásban az Ebtv. 15./A. szakasz (1) bekezdése alapján az Ebtv. 19. szakasz (1),(2) bekezdése szerinti „bizonyítási” szabályok az irányadóak. Ennek értelmében a sérelmet elszenvedett félnek az öt ért hátrányt és azt kell valószínűsítene, hogy - ténylegesen vagy a jogsértő feltételezése szerint – rendelkezik, valamely tulajdonsággal az Ebtv. 8. szakaszában tételesen felsoroltak közül. Az Ebtv. nem tartalmaz olyan rendelkezést mely alapján a sérelmet elszenvedett félnek valószínűsítene kellene azt is, hogy az általa megjelölt védett tulajdonság és az öt ért hátrány között oksági kapcsolat áll fenn.

KISKUNHALASI JÁRÁSBÍRÓSÁG
SZEMÉLYESEN BEADVA

2015 DEC 21. FTY
1 pld + 1 mell. g

Jelen esetben a T. Ítéltábla ítélete arra enged következtetni, hogy az elfogadott és követett bírói gyakorlat alapján a megjelölt védett tulajdonság és az állított hátrány közötti oksági kapcsolat valószínűsítése is a sérelmet szenvedett félre hárul, holott az Ebtv. egyetlen szakasza sem tartalmaz erre utaló rendelkezést. Hozzáteszem, hogy az Ebtv. 7. szakasz (2) bekezdése szerint csupán az a megkülönböztetés sérti az egyenlő bánásmód követelményét, amely okszerűtlen, azaz ésszerű indokoktól mentesen történik.

Álláspontom szerint az Alaptörvény XV Cikkének rendelkezéseiből levezetett Ebtv., az Alaptörvény XV Cikk (2) bekezdésében foglaltak elősegítése érdekében alkotott, ezzel is elősegítve, a XV Cikk (1) bekezdésében foglaltak gyakorlati megvalósulását.

Ugyanis amennyiben jogegyenlőség sérül, abban az esetben elkerülhetetlenül sérül az ember méltósága is, mivel elfogadhatatlan a különbségtétel, két jogalany között - *néhány speciális esettől eltekintve* - és ezt az elvet követve alkotják a jogszabályokat a jogalkotók, mindemellett a Bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI törvény (továbbiakban: Bszi.) 2. szakasz (2) bekezdése alapján, a jogalkalmazás során biztosítani kell a jogszabályok érvényesülését.

Az állam elsőrendű kötelezettsége az alapjogok védelme, így a fentiekből kifolyólag lényegtelen az, hogy az - adott - jogalany által megjelölt védett tulajdonsága és a hátrány között az oksági kapcsolat a jogsérelmet szenvedett fél által előadottak alapján fennáll - e, vagy sem, hiszen az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdése védi a jogegyenlőséget, azaz, abban az esetben is vélelmezni kell az állított hátrány és a megjelölt védett tulajdonság közötti oksági kapcsolat meglétét, ha az teljesen ésszerűtlennek is tűnik, mivel a jogsértő kötelezettsége bizonyítani azt, **hogy megtartotta az egyenlő bánásmód követelményét, avagy nem kellett azt megtartania illetőleg okszerű (nem önkényes) volt az az adott tényező (továbbiakban átfogóan : intézkedés,) amely a sérelmet szenvedett félnek a hátrányt okozta, illetve, hogy a jogsérelmet szenvedett fél által valószínűsített „dolgok” (hátrány) nem álltak fenn, illetőleg éppen a jogsérelmet szenvedett fél védett kategóriába sorolandó tulajdonsága miatt volt indokolt a megkülönböztetése.**

Amennyiben a jogsértő nem tud a fentiek valamelyikének eleget tenni, abban az esetben a diszkrimináció megtörtént, lehet hogy - ténylegesen - nem a jogsérelmet elszenvedett fél által megjelölt tulajdonság alapján, de akkor is diszkrimináció történt, csupán - esetlegesen - nem a megjelölt tulajdonság miatt. Ettől természetesen lehet okszerűtlen és önkényes a megkülönböztetés.

/Teljes bizonyossággal nem lehet kideríteni azt, hogy valóban a fél által megjelölt tulajdonság váltotta ki a jogsértőből azt a hatást, ami alapján az, a megkülönböztetést alkalmazta. Azaz - a jelenleg elfogadott bírói gyakorlat alapján is - amennyiben a fél az állított hátrány és a védett tulajdonsága közötti oksági kapcsolatot valószínűsíteni is tudná, egyes esetekben, akkor sem derül ki teljes bizonyossággal az, hogy valóban - kétséget kizáróan - a fél által megjelölt tulajdonság miatt történt a megkülönböztetés, csupán egy vélelem alapján történik a jogsértő felhívása a bizonyításra, így a valószínűsítési kötelezettség nem arra szolgál, hogy a megjelölt védett kategóriába tartozó tulajdonság miatti megkülönböztetést bizonyítsa. Mindez már a valószínűsítés szóból is kiderül. Ebből eredően nem is jelentheti azt, hogy a védett tulajdonság és az állított hátrány közötti oksági

kapcsolat fennállását kellene, hogy alátámassza a jogsérelmet szenvedett fél. Hiszen mindez lényegtelen, tekintve hogy a jogsértő kimentésének hiánya, esetén is csupán a valószínűség határát éri el a védett tulajdonság miatti diszkriminációt kimondó ítélet, de teljes bizonyossággal soha nem lehet tudni azt, hogy valójában ténylegesen mi ok válhatta ki a megkülönböztetést alkalmazó magatartást a jogsértőből. A lényeg az, hogy a jogegyenlőség nem érvényesült, és okszerű tényeket az adott jogsértő nem tudott az intézkedés alapjaként felsorakoztatni./

A megjelölt védett tulajdonság és az állított hátrány valószínűsítése esetén a köztük lévő kapcsolatot vélelmezett, másképpen ugyanis kiüresedne az Ebtv. 19. szakasz (1),(2) bekezdésében foglalt rendelkezés, hiszen a sérelmet szenvedett fél nem lenne abban a helyzetben, hogy valószínűsítse az őt ért hátrány és az általa megjelölt védett tulajdonsága közötti oksági kapcsolat meglétét, **hiszen a jogsértő tudhatja teljes bizonyossággal, hogy mi okból kifolyólag érte általa hátrány a jogalanyt, és a sérelmet szenvedett fél által állított tények semmiképpen nem lennének elégségesek, mivel a valószínűség határát érintően nem tudná alátámasztani az oksági kapcsolatot, rendelkezésre álló „bizonyítékok” hiányában, hiszen azokat a jogsértő tudná rendelkezésre bocsájtani, de nyilvánvalóan ez neki nem áll érdekében.**

Így a jelen ítéletekben foglalt döntések alapján, annak indoklásában kifejtettek mellett a sérelmet szenvedett féltől annak elvárása, - **hogy valószínűsítse a hátrány és megjelölt védett tulajdonsága közötti oksági kapcsolat meglétét,- alkalmazhatatlanná tenné az Ebtv. - t, mivel az igényérvényesítés lehetősége, majd hogynem fogalmilag kizárttá válna, hiszen mindaddig amíg a sérelmet szenvedett fél oksági kapcsolatot nem valószínűsítene „megfelelően”, addig érdemi vizsgálat nem is folyhatna a bíróságon és ezen jogterületen a bírói úthoz való jog is formálissá válna, hiszen a valószínűség határát elérő oksági kapcsolat alátámasztottságát a bíróság a Pp. 206. szakasz (1) bekezdése alapján saját belátása szerint határozhatná meg, mely sokszor önkényes mérlegeléshez vezethetne.**

Másfelől pedig az ellenkezőből való következtetés elvéből adódóan, ha z Ebtv. 7. szakasz (2) bekezdése alapján minden okszerűtlen megkülönböztetés sérti az egyenlő bánásmód követelményét, abban az esetben egymindegy hogy a jogsérelmet szenvedett fél által előadottak a hátrány és a védett tulajdonság közötti oksági kapcsolatot valószínűsítik – e, hiszen a jogsértő kimentésének hiányában, az Ebtv. 7. szakasz (2) bekezdése alapján az ellenkezőből való következtetés elvére figyelemmel, diszkriminációt valósít meg az önkényes, ésszerűtlenül történő megkülönböztetés. Tehát amennyiben mindenképpen diszkrimináció valósul meg, ha valaki okszerűtlenül van megkülönböztetve, akkor csak egy jogérvényesítési lehetőséget megszorító feltétel az, hogy ha a bíróság a jogsérelmet szenvedett féltől elvárja hogy a védett tulajdonsága és a hátránya közötti oksági kapcsolatot valószínűsítse. Hiszen a jogsértő kimentésének hiánya alapján lehet megítélni hogy diszkrimináció történt – e.

Leegyszerűsítve, az önkényes és okszerűtlenül történő megkülönböztetés mindegy hogy mi (melyik tulajdonság) alapján történik, akkor is diszkrimináció valósul meg, ha nem a fél által megjelölt tulajdonság váltotta ki a jogsértő magatartást – erre utal az Ebtv. 19. szakasz (1) bekezdés a.) pontja is - a jogsértőből, hiszen az Alaptörvény XV Cikk (1) bekezdése értelmében mindenki egyenlő, és amennyiben a jogalkotó kötelezettsége olyan jogszabályt

alkotni, amely nem tesz önkényes és ésszerűtlen, negatív különbséget a jogalanyok közt akkor a jogszabályokat sem lehet azok rendeltetésétől eltérően alkalmazni, önkényes és normatartalmat mellőző jogalkalmazást folytatni. Mindezt erősíti az Ebtv. 7. szakasz (2) bekezdése is. **A védett tulajdonság megjelölése arra szolgál, hogy a jogsértő bizonyíthassa azt, hogy esetlegesen a fél védett tulajdonsága okozta a megkülönböztetést, melynek ésszerű oka volt. Ez a fegyveregyenlőség elvére figyelemmel is indokolt, hiszen ez szabja meg a bizonyítás kereteit.**

Ebtv. 19. szakasz (1) bekezdése szerint: Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indított eljárásokban a jogsérelmet szenvedett félnek vagy a közérdekű igényérvényesítésre jogosultnak kell valószínűsítene, hogy: *b) a jogsérelmet szenvedő személy vagy csoport a jogsértéskor - ténylegesen vagy a jogsértő feltételezése szerint - rendelkezett a 8. §-ban meghatározott valamely tulajdonsággal.*

Az Ebtv. 8. szakasz t.) pontjában foglaltakból véleményem szerint leszűrhető, hogy bármi is okozza a megkülönböztetést, az tilalmazott. (Alaptörvény XV Cikk 1. bekezdés)

Ebtv. 8. szakasz: Közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt: **t) egyéb helyzete, tulajdonsága vagy jellemzője** (a továbbiakban együtt: tulajdonsága) miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne.

Az Alkotmánybíróság többször elvi élel leszögezte azt, hogy az önkényes, okszerűtlenül történő megkülönböztetés sérti az emberi méltóságot. **Így teljesen mindegy hogy mely tulajdonság miatt éri hátrány a jogsérelmet szenvedett felet, ha nem adatik meg neki az, ami más személyeknek igen és ennek ésszerű, igazolható oka nincs.** De sajnálatos módon ennek vizsgálatára sor sem kerülhet így megreked a hátrány és a védett tulajdonság közötti oksági kapcsolat valószínűsítésénél a bírósági eljárás, holott az Ebtv. jogszabályhelyei között ilyen – jogérvényesítési lehetőséget megszorító - rendelkezés nem szerepel.

Hozzáteszem, hogy amennyiben csupán a - sérelmet szenvedett fél által állított - védett tulajdonság alapján történő megkülönböztetés lenne tiltott, abban az esetben a fentebb előadottaknak megfelelő jogalkalmazás alapján, a jogsértő bátran részesíthetne megkülönböztetésben bárkit, bármilyen önkényesség és okszerűtlen elgondolás alapján, és a fenti jogalkalmazás egyben kizárná az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdésében foglaltak érvényre juttatását. De még egyszer kihangsúlyozom, hogy **az Ebtv. 19. szakasz (1) bekezdés a.) pontja alapján a félnek azt kell valószínűsíteni, hogy a jogsértéskor rendelkezett valamely védett tulajdonsággal /Nincs szó, a hátrány és a védett tulajdonság közötti oksági kapcsolat valószínűsítésének kötelezettségéről./**

Az emberi méltósághoz való jogot, a személyiség lényegi vonása miatt - az adott jogalanyt erő – „támadás” sérti. De tekintettel arra, hogy a diszkrimináció eleve sérti az emberi méltóságot (függetlenül attól, hogy mely védett tulajdonság miatt gyakorolják), így erre való figyelemmel álláspontom szerint az okszerűtlenül történő, minden ésszerű logikai megfontolás nélküli hátrányos megkülönböztetés mindenféleképpen az adott jogalany személyiségét sérti, hiszen az önkényes, ésszerűtlen megkülönböztetés okát - *el nem lehet* - választani az adott jogalany személyiségétől, hiszen a vonások, tulajdonságok, egyebek

alkotják a személyiséget, azaz a természetes személyt mint jogalanyt. Így ha a jogalanyt sérelem éri fogalmilag kizárt, hogy a személyisége ne sérüljön.

Másfelől pedig, ésszerűtlennek tartom azt a fajta jogalkalmazást mely szerint az az intézkedés, amely nem az adott jogalany személyisége ellen irányul nem sérti az emberi méltóságot, hiszen az intézkedés folytán megvalósult eredménynek mindenféleképpen ilyen hatása van, még abban az esetben is, ha diszkrimináció nem áll fenn.

A fentiek alapján az emberi méltósághoz való jog sérelme miatt indított eljárásokban is kihat az igényérvényesítés lehetőségére, a jogszabályok - fentebb kifejtett - alaptörvényellenesen történő alkalmazása, azon esetekben ahol az emberi méltóság sérelmét a megkülönböztetésre tekintettel állítják.

Ahogy fentebb is írtam, az Ebtv. 8. szakasz t.) pontja minden egyéb – nem nevesített tényező alapján történő - megkülönböztetést tilalmaz. Amennyiben a jogsérelmet szenvedő fél által megjelölt védett tulajdonság és a hátrány között oksági kapcsolat nem lelhető fel, **abban az esetben is fennáll a megkülönböztetés** és akkor is lehet önkényes az intézkedés, hiszen az intézkedés nem attól válik önkényessé, hogy a jogalany – adott - védett tulajdonsága miatt alkalmazza a diszkriminatív intézkedést a jogsértő, **hanem a cselekmény jogalanyra nézve önkényes, és okszerűtlenül hátrányos hatásától és jogszabályi alappal illetőleg ésszerű indokkal nem igazolható voltától.**

Az Emberi Jogi Egyezmény 14. Cikke ugyanazzal a szöveggel tartalmazza a hivatkozott rendelkezést, mint az Alaptörvény XV Cikke. Itt hivatkoznék a T. Alkotmánybíróság alább feltüntetett határozatára:

{..} Egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje {..} (61/2011 (VII.13.) ABH)

A fentiek alapján véleményem szerint, az Emberi Jogi Egyezmény 14. Cikkében foglaltaknak szintén nem felelhetnek meg a bírói döntések, hiszen a kifejtettek alapján – álláspontom szerint - sértik az

Alaptörvény II. és XV Cikk (1),(2) bekezdését, ennek következtében pedig az Egyezményt is, hiszen az Alkotmánybíróság gyakorlatát, az Egyezmény figyelembevételével is alakította ki, és az Alaptörvény megalkotása során a jogalkotó a T. Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatából (határozataiból) merített. Így ami az Alkotmánybíróság határozataival ellentétes, az az Alaptörvénnyel és az Egyezmény hivatkozott rendelkezésével is ellentétesnek kell, hogy legyen a fentiek alapján. (35/1994. (VI. 24.) AB határozat, 13/2004 (IV.20.) ABH, 9/1990. (IV. 25.) AB határozat) Ugyanez igaz az Európai Unió Alapjogi Chartájának 1. Cikkében megfogalmazott emberi méltósághoz való joggal kapcsolatosan, arra való figyelemmel is, hogy a Genfi Egyezmény hatálybalépésével kötelező erejűvé tette a tagállamok számára az Alapjogi Charta rendelkezéseit.(Abtv. 52. szakasz (1b) bekezdés e.) pont)

II.)

Jelen személyhez fűződő jogok megsértése miatti peres eljárás a [REDACTED] alperes ellen indult tekintettel arra, hogy középiskolám igazgatója kitiltott az intézményből, melynek következtében kértem a Kormányhivatal Oktatási Főosztályát is, hogy biztosítsák részemre, hogy az intézménybe tanórákat látogathassak, és az ehhez szükséges feltételeket. Ennek nem tett eleget a [REDACTED] az eljárása során megsértette, a személyiségi jogaimat, gondolok itt pl: az emberi méltósághoz, és az egyenlő bánásmódhoz való jogokra. A [REDACTED] ugyanis a Nemzeti Köznevelésről szóló 2011. évi CXCV törvény 79. szakasza alapján kötelessége lett volna az intézményben fennálló jogsértő helyzetet megszüntetni, és a 229/2012 (VIII. 28.) Korm rend. 38. szakasz (1) bekezdés a.) pontjára figyelemmel mely az Ebtv. 15. szakasz (1) bekezdése alapján az Ebtv. rendelkezései alkalmazását tette volna lehetővé, biztosítani a jogsértő helyzet megszüntetése mellett, a jogaim rendeltetésszerű gyakorlását, értem ezalatt, az oktatáshoz való jogot is.

Álláspontom az volt a peres eljárás során hogy az alperes a védett tulajdonságaim valamelyike miatt járt el velem szemben így, hiszen mi más indokolná a jogszabályokkal ellentétes eljárását, mulasztását, azaz hogy a jogsértő helyzet megszüntetését nem számolta fel, holott közvetlenül lehetősége és kötelezettsége is lett volna mindez.

A T. Kecskeméti Törvényszék ítéletével első fokon elutasította a keresetlevelem, mely ellen a törvényes határidőn belül jogorvoslattal éltem, ennek köszönhetően került az ügy a T. Szegedi Ítéltáblára, ahol a T. Szegedi Ítéltábla **szerint hátrány érte személyem**, de az általam állított védett tulajdonság és az állított hátrány közötti **„okszáji kapcsolat” nem volt fellelhető a jogerős ítélet szerint.**

Felülvizsgálati eljárást nem kezdeményeztem, így a T. Kúria előtt nincs eljárás folyamatban.

III.)

Az Alaptörvény II és XV Cikkében foglalt alapjogsérelem lényege: hogy a hivatkozott bírói döntések folytán az igényérvényesítés elvi lehetősége sincs meg számomra, és a bírói döntésekben hivatkozott Kúriai gyakorlat alkalmazása - a hivatkozott bírói döntések alapján - eleve önkényes jogalkalmazáshoz vezethet, mivel az EH2010. 2272 elvi határozat olyan, **szinte lehetetlen feltételt állított fel, amely az igényérvényesítem elvi lehetőségét az ésszerűség határa alá szorítja.** Az adott szabályozásból eredő jogosultság érvényesíthetőségének legalább elvi szinten fenn kell állnia, jelen esetben pedig nem áll fenn. Minden igényérvényesítést akadályozó jogalkalmazás alaptörvényellenes, éppúgy ahogy a hivatkozott bírói döntésekhez vezető jogalkalmazás is, mivel a bírói úthoz való jogom is formálissá vált azáltal, hogy a jogszabály által biztosított védelem ténylegesen nem adatik meg a – törvény által védeni kívánt - jogalanyok részére, így ezáltal részemre sem. Emiatt az emberi méltóságom is sérül, a jelen bírói döntésekben megnyilvánuló jogegyenlőség hiánya miatt, mivel az egyenlőség az emberi méltóság ismérve, és a bírói úthoz való jogom formálissá válása sérti az emberi méltóságom azon túl hogy az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indult eljárásban a fegyveregyenlőség elve nem érvényesülhet a jelen bírói döntések folytán. (Abtv. 52. szakasz (1b) bekezdés b.) pont)

Indítványozom, hogy a T. Alkotmánybíróság, az ügyben eljáró első és másodfokú bíróságot, szíveskedje megkeresni az iratanyag általam – az Alkotmányjogi Panaszom mellé - esetlegesen nem csatolt iratok megküldése miatt. (Abtv. 57. szakasz 3. bekezdése)

Indítványozom, hogy a T. Alkotmánybíróság, szíveskedjen, felhívni hiánypótlásra ennek keretében szíveskedjen megjelölni, hogy esetlegesen melyik befogadhatósági feltételnek nem felel meg az Alkotmányjogi Panasz indítványom, amennyiben ez a lehetőség fennállna.

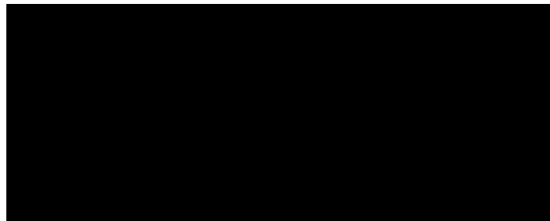
Nyilatkozom, hogy indítványom és az adataim nyilvánosságra hozatalát nem ellenzem, ahhoz hozzájárulok. (Abtv. 52. szakasz 5. bekezdés)

Alkotmányjogi panasz indítványom az ügyben első fokon eljáró bíróságon, azaz a Kecskeméti Törvényszéken nyújtom be, az ügy személyemnél lévő – és a panaszban kifejtetteket igazoló - irataival együtt. (Abtv. 53. szakasz 2. bekezdés) (Atv. 52. szakasz 6. bekezdés)

Mellékletek: **Ügyiratok**

Kiskunhalas, 2015. 12.15.

Tisztelettel:

(Indítványozó)